

Nr. van het vonnis : 2390

Nr. van het Parket : BG66.12.94-95

Nr. van het Repertorium : 2342

DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE BRUGGE, VIJFTIENDE KAMER, zetelende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken :

IN DE ZAAK, ambtshalve vervolgd door het Openbaar Ministerie,

tegen :

1.
geboren te op
laborante,
wonende te

2.
met maatschappelijke zetel te

- beiden vertegenwoordigd door meester , adv. te
VERZETSTERS bij exploit van , gerechts-deurwaarder te
dd. 29.01.2001;

tegen:

de strafuitvoering van een verstekvonnis in hunnen hoofde uitgesproken door deze Rechtbank en kamer dd. 12.12.2000, dat voor de eerste werd betekend aan persoon op 20.01.2001 en voor de tweede aan woonst op 20.01.2001, en waarbij hoofdens:

Bij inbreuk op artikel 64 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw zoals gecoördineerd door het Decreet van 04 maart 1997 houdende bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse regering van 22 oktober 1996 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 24 september 1996 tot coördinatie van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, verschenen in het Belgisch Staatsblad van 15 maart 1997, en bij inbreuk op de artikelen 42. par. 1 en 66 van voormeld decreet, door het uitvoeren van werken, het instandhouden ervan of hoe dan ook, de bepalingen van titel II van de wet overtreden te hebben ;

verbeterd als :

bij inbreuk op art. 44§1.1°, strafbaar gesteld door de art. 64, 1°, 2° en 5° lid en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw tot 24 maart 1997, vanaf 25 maart 1997 tot 30 april 2000 bij inbreuk op art. 42 § 1.1°, strafbaar gesteld door de art. 66, 1°, 2° en 5° lid en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecordineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15 maart 1997), door het uitvoeren van werken, het instandhouden ervan, door het verkavelen van grondeigendommen of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en II of op die van verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, respectievelijk decreet, vanaf 1 mei 2000 een inbreuk uitmakende op art. 99 § 1.1°, strafbaar gesteld door de art. 146 eerste lid, 1° en 6°, 147 en 149 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S. 8 juni 1999) zoals gewijzigd bij decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999) en 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), meer bepaald door:

" te

A. zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen gebouwd, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van n of meer vaste inrichtingen, of een bestaande woning te hebben afgebroken, herbouwd of verbouwd, in casu:

- in januari 1995 een terrein te hebben verhard met beton, over 1379 vierkante meter;

B. door het instandhouden van de sub A omschreven werken in de periode van januari 1995 tot 01 mei 1998:

de kadastrale omschrijving van het onroerend goed, voorwerp van het misdrijf zijnde :

ligging : gemeente, straat, nummer of plaatselijke benaming :

aard en oppervlakte :

oefenterrein voor een autorischool, voorheen weiland;

13 are 79 centiare

wijk en nummer van het kadaster :

en de eigenaar (s) ervan geïdentificeerd zijnde als :

met maatschappelijke zetel te

bij verstek als volgt werd bestist:

"Verklaart de tenlasteleggingen bewezen.

Veroordeelt de eerste gedaagde voor de feiten sub A en B samen tot een geldboete van HONDERD FRANK alsook tot het betalen van de gedingskosten begroot op 11.338 frank en tot het betalen van een vergoeding van 1.000 frank zoals bepaald bij artikel 1 van het K.B. van 29.07.1992, in uitvoering van artikel 71 van de wet van 28.07.1992, zoals gewijzigd door artikel 1 van het K.B. van 23.12.1993.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5.3.1952 zoals gewijzigd door de wet van 22.12.1989, 20.07.1991, 26.06.1992 en 24.12.1993 voormelde geldboete met negentienhonderd negentig deciemmen verhoogd wordt en aldus gebracht op 20.000 frank.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van n maand.

Verplicht de veroordeelde om boven de correctionele hoofdstraf een bedrag van TIEN FRANK + 1.990 deciemmen = 2.000 frank te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden (art. 28 en 29 van de wet van 1.8.1985, in werking getreden door het K.B. van 18.12.1986 - B.S. 20.2.1987 - gewijzigd door artikelen 1-2 en 3 van de wet van 24.12.1993).

Verklaart de aansprakelijk voor de kosten.

Beveelt de beklaagde over te gaan tot het herstel van de plaats te gelegen tussen ten kadaster gekend onder met oppervlakte 13 are 79 centiare, in de vorige staat, meer bepaald het uitbreken en verwijderen van de betonverharding, dit alles binnen een termijn van één jaar vanaf de dag waarop onderhavig vonnis in kracht van gewijsde zal treden.

Beveelt dat voor het geval dat het herstel niet werd uitgevoerd binnen voormelde termijn de gemachtigde ambtenaar en/of het College van Burgemeester en Schepenen van van ambtswege in de uitvoering ervan kunnen voorzien, overeenkomstig hetgeen is bepaald in artikel 68 § 2 van het voormeld decreet betreffende de ruimtelijke ordening, thans artikel 153 van het voormeld decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening.

Zegt voor recht dat op vordering van de gemachtigde ambtenaar door de beklaagde een dwangsom zal worden verbeurd van 1.000,- frank per dag vertraging in de uitvoering van het herstel.

Zegt voor recht dat de dwangsom zal verbeurd zijn één maand na de betekening van onderhavig vonnis, na verloop van de herstelperiode van één jaar".

Gezien de stukken van de bundel.

Gelet op het tussenvonnis van deze Rechtbank en kamer dd. 20.02.2001 waarbij het verzet ontvankelijk werd verklaard.

Gelet op de oorspronkelijke dagvaarding.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering.

Gehoord de raadsman van verzetsters in zijn antwoorden en verdediging.

Meester vraagt de gunst van de opschorting in hoofde van eerste verzelster.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

Beoordeling :

1. Het verzet werd reeds bij tussenvonnis van 20 februari 2001 ontvankelijk verklaard.

Hierdoor vervalt het bij verstek gewezen vonnis d.d. 12 december 2000 in al zijn beschikkingen op strafgebied en wordt overgegaan tot een nieuwe beoordeling van de strafvordering en van de herstelvordering.

2. De ten laste gelegde feiten dienen als volgt te worden **heromschreven** :

"bij inbreuk op art. 44§1.1°, strafbaar gesteld door de art. 64, 1°, 2° en 5° lid en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw tot 24 maart 1997, vanaf 25 maart 1997 tot 30 april 2000 bij inbreuk op art. 42 § 1.1°, strafbaar gesteld door de art. 66, 1°, 2° en 5° lid en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecordineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15 maart 1997), door het uitvoeren van werken, het instandhouden ervan, door het verkavelen van grondeigendommen of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en II of op die van verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, respectievelijk decreet, vanaf 1 mei 2000 een inbreuk uitmakende op art. 99 § 1.1°, strafbaar gesteld door de art. 146 eerste lid, 1° en 6°, 147 en 149 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S. 8 juni 1999) zoals gewijzigd bij decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999) en 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), meer bepaald door:

" te

A. zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen gebouwd, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van n of meer vaste inrichtingen, of een bestaande woning te hebben afgebroken, herbouwd of verbouwd, in casu:

- in januari 1995 een terrein te hebben verhard met beton, over 1379 vierkante meter;

B. door het instandhouden van de sub A omschreven werken in de periode van januari 1995 tot 01 mei 1998;

de kadastrale omschrijving van het onroerend goed, voorwerp van het misdrijf zijnde :

ligging : gemeente, straat, nummer of plaatselijke benaming :

oord en oppervlakte :

oefenterrein voor een autorischool, voorheen weiland;

13 are 79 centiare

wijk en nummer van het kadaster :

en de eigenaar (s) ervan gedentificeerd zijnde als :

met maatschappelijke zetel te

3. Gelet op de datum (in januari 1995), waarop het terrein werd verhard, is de strafvordering met betrekking tot het misdrijf, omschreven in de telastlegging A, inmiddels in toepassing van artikel 21 V.T. Sv. verjaard.

Er zijn immers sinds de datum van het misdrijf, dat begaan werd vóór 1 september 2003 en waarop derhalve de oude versie van artikel 24 V.T. Sv., zoals ingevoerd bij wet van 11 december 1998, van toepassing is, zelfs met inachtneming van de in voormeld artikel voorziene schorsingsgronden méér dan 10 jaar verstreken.

Gelet op artikel 7 van het Handhavingsdecreet van 4 juni 2003, alsmede de arresten van het Arbitragehof (thans Grondwettelijk Hof) d.d. 22 juli 2004 en 19 januari 2005 en van het Hof van Cassatie d.d. 22 februari 2005 werd het instandhoudingsmisdrijf, zoals omschreven in de telastlegging B, gedepenaliseerd, aangezien het niet vergund werk zich niet in ruimtelijk kwetsbaar gebied bevindt.

4. De herstellvordering

4.1 De herstellvordering werd tijdig op 11 oktober 1996 ingesteld vóór de verjaring van de strafvordering met betrekking tot het misdrijf, zoals omschreven in de telastlegging A, en in ieder geval ook vóór de depenalisering op 22 augustus 2003 van het instandhoudingsmisdrijf, zoals omschreven in de telastlegging B.

De herstellvordering is derhalve ontvankelijk.

De opheffing van het strafbaar karakter van het misdrijf van instandhouding heeft immers alleen het verval van de op dat misdrijf gesteunde strafvordering tot gevolg en bij ontstentenis van andersluidende bepaling brengt deze wijziging niet mee dat de instandhouding, die strafbaar was in de periode waarin zij plaatsvond, niet langer de grondslag kan uitmaken van een herstellvordering, noch dat de strafrechter voor wie de herstellvordering werd ingesteld op het ogenblik dat de instandhouding nog strafbaar was, daardoor zijn bevoegdheid verliest (cfr. arresten Hof van Cassatie d.d. 13 december 2005, AR en T.R.O.S. 2006, afl. 44, 328 en 330 en 10 oktober 2006, AR T.R.O.S. 2007, afl. 45, 88).

4.2 De Gewestelijk Stedenbouwkundig Inspecteur heeft op 26 februari 2007 zijn initiële herstellvordering, bestaande uit een vordering tot afbraak en terugbrengen in de oorspronkelijke toestand, aangepast en gewijzigd in een meerwaardevordering. Hij motiveerde zijn beslissing desbetreffend door te stellen dat :

- de overtreding werd begaan op een perceel, dat weliswaar gelegen is in agrarisch gebied maar tegenover een woongebied ;
- de omgeving er daarenboven structureel is aangetast door gebouwen en constructies, waardoor het echt landelijk karakter erop achteruit is gegaan ;
- de parking/ oefenterrein daarenboven tegenaan de baan is gelegen en het perceel, waarop de overtreding werd begaan, niet diep in het achterliggende land snijdt.

De berekening en het bedrag van de meerwaarde werd door de Gewestelijk Stedenbouwkundig Inspecteur begroot op basis van het Besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000 betreffende de berekening en de betaling van de meerwaarde in uitvoering van artikel 149 § 5 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en zodoende bepaald op 150.155,86 EUR.

Gelet op de voorliggende gegevens van de zaak is de rechtbank van oordeel dat de Gewestelijk Stedenbouwkundig Inspecteur als herstellvorderende overheid zijn gewijzigde herstellvordering correct heeft afgewogen aan de hand van de werkelijk bestaande feiten waarvan hij zich een duidelijke voorstelling heeft kunnen vormen en die van zulke aard zijn dat zij de thans gevorderde maatregel naar recht en redelijkheid kunnen verantwoorden.

De rechtbank dient in toepassing van artikel 149 § 5 al. 1 van het Stedenbouwdecreet van 18 mei 1999 op onaantastbare wijze het bedrag van de meerwaarde te bepalen, en is daarbij niet gebonden door de vordering van de herstellende overheid, zodat zij dit bedrag naar boven of naar beneden mag aanpassen en zelf in billijkheid mag ramen, indien de meerwaarde niet met mathematische zekerheid kan worden vastgesteld (cfr. Corr. Dendermonde 14 juni 2004, *NjW*, 2004, blz. 1208-1210 ; Corr. Dendermonde 13 juni 2005, T.M.R., 2005, afl. 6, 714).

Weliswaar mag bij de bepaling van het bedrag van de meerwaarde geen rekening worden gehouden met de concrete ophengst of genot, die/dat de overtreder uit het goed heeft gehaald sinds het plegen van het misdrijf tot aan de dag van de uitspraak, doch er dient wel rekening te worden gehouden met de verhoging van de gebruikswaarde van het goed voor de overtreder, die er in casu in bestaat dat het kwestieus 'verhard' perceel met hierop ook aangebrachte openbare verlichting niet alleen als oefenterrein, maar ook als privaat parkeerterrein kan worden aangewend, mede gelet op de daartoe uitstekende ligging tegenaan de zoals op de neergelegde foto's is vast te stellen.

Rekening houdend met de ligging en de oppervlakte van het perceel, waarop de overtreding werd begaan, en de verhoogde gebruikswaarde, die het perceel door de overtreding heeft bekomen, bepaalt de rechtbank de meerwaarde in billijkheid op een bedrag van 100.000 EUR.

Aan het onroerend goed mogen nog instandhoudings- of onderhoudswerken, die betrekking hebben op de stabiliteit, zoals bedoeld door artikel 159, 3° van het decreet van 19 mei 1999 worden uitgevoerd.

De vordering tot het betalen van een meerwaarde kan alleen worden gericht tot de persoon of personen, die zich daadwerkelijk heeft of hebben verrijkt door het plegen van het misdrijf. De meerwaarde kan in casu derhalve enkel worden gevorderd van de eigenaar van het onroerend goed, waarop de overtreding werd begaan, hetzij derhalve van tweede gedaagde,

OMDEZE REDENEN :

Gelet op de hiernavolgende artikelen, door de Voorzitter aangeduid :

artikelen 1382 en 1383 van het burgerlijk wetboek;

artikel 367 van het wetboek van strafvordering;

artikelen 44 en 45 van het strafwetboek;

artikelen 2, 3, 4 en 9 van de wet van 26.06.2000 (BS dd. 29.07.2000) ;

artikelen 11, 12, 14, 31, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935;

artikelen 162, 182, 184, 185, 187, 188, 189, 190, 194, 195 van het wetboek van strafvordering.

DE RECHTBANK,

Rechtdoende OP TEGENSPRAAK EN OP VERZET ;

Gezien het verzet reeds ontvankelijk werd verklaard en het verstekvonnis teniet werd gedaan bij tussenvonnis dd. 20 februari 2001.

Verklaart het verzet **deels gegrond ;**

Heromschrijft de ten laste gelegde feiten zoals in de oorspronkelijke dagvaarding vermeld, als volgt :

" te

bij inbreuk op art. 44§1.1°, strafbaar gesteld door de art. 64, 1°, 2° en 5° lid en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw tot 24 maart 1997, vanaf 25 maart 1997 tot 30 april 2000 bij inbreuk op art. 42 § 1.1°, strafbaar gesteld door de art. 66, 1°, 2° en 5° lid en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecordineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15 maart 1997), door het uitvoeren van werken, het instandhouden ervan, door het verkavelen van grondeigendommen of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en II of op die van verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, respectievelijk decreet, vanaf 1 mei 2000 een inbreuk uitmakende op art. 99 § 1.1°, strafbaar gesteld door de art. 146 eerste lid, 1° en 6°, 147 en 149 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S. 8 juni 1999) zoals gewijzigd bij decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999) en 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), meer bepaald door:

A. zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen gebouwd, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van n of meer vaste inrichtingen, of een bestaande woning te hebben afgebroken, herbouwd of verbouwd, in casu:

- in januari 1995 een terrein te hebben verhard met beton, over 1379 vierkante meter;

B. door het instandhouden van de sub A omschreven werken in de periode van januari 1995 tot 01 mei 1998;

de kadastrale omschrijving van het onroerend goed, voorwerp van het misdrijf zijnde :

ligging : gemeente, straat, nummer of plaatselijke benaming :

aard en oppervlakte :

oefenterrein voor een autorischool, voorheen weiland;

13 are 79 centiare

wijk en nummer van het kadaster :

en de eigenaar (s) ervan gedentificeerd zijnde als :
met maatschappelijke zetel te

Verklaart de strafvordering met betrekking tot het misdrijf, zoals **heromschreven in de telastlegging A**, in hoofde van eerste gedaagde, **vervallen ingevolge verjaring.**

Stelt vast dat de strafvordering lastens eerste gedaagde, met betrekking tot het misdrijf, zoals **heromschreven in de telastlegging B**, vervallen is ingevolge **opheffing van de strafwet** en verleent dienvolgens ontslag van verdere rechtsvervolging aan eerste gedaagde zonder kosten.

Stelt de **huiten zaak.**

Laat de kosten van

1. het eerste vonnis : 281,00 euro,
 2. kosten betekening eerste vonnis : 52,63 euro,
 3. kosten verzet : 39,66 euro,
- aan de zijde van de Staat.

Verklaart de herstellvordering, zoals gewijzigd op 26 februari 2007, ontvankelijk en in de hierna volgende mate gegrond.

Veroordeelt op vordering van de Gewestelijk Stedenbouwkundig Inspecteur tweede gedaagde , tot betaling van een geldsom, gelijk aan de meerwaarde die het onroerend goed gelegen te met een oppervlakte van 13 arc 79 centiare en ten kadaster gekend onder door de feiten, omschreven in de telastleggingen A en B, en door de rechtbank bepaald op 100.000 EUR.

Zegt voor recht dat tweede gedaagde, zich op een geldige wijze kan kwijten hetzij door binnen één na dit vonnis de plaats in de oorspronkelijke staat te herstellen, hetzij door de som van 100.000 EUR uiterlijk bij het verstrijken van één jaar te storten op het rekeningnummer van het Grondfonds.

Zegt dat aan het voormeld onroerend goed nog instandhoudings- of onderhoudswerken, die betrekking hebben op de stabiliteit zoals bedoeld door artikel 195bis, 3° van de decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening mogen worden uitgevoerd.

Wijst de herstellvordering voor het overige af als ongegrond.

Alles wat voorafgaat werd overeenkomstig de bepalingen van de wet op het gebruik der talen in het Nederlands behandeld.

Aldus gevonnist en uitgesproken op de openbare terechtzitting van **dertien november tweeduizend en zeven.**

waar zetelden :

alleenrechtsprekend rechter
eerste substituut procureur des Konings;
ea. adjunct-griffier.